

โลกแห่งผืนน้ำช่วยอำนวย  
เราร่วมกันระบายเฉิกฉ่ายสี  
แผ่เสนาะเพราะพจน์รักวี  
นางมาลีคลื่อกอกอกบานรับ

'สเนียบทพาดเบรี้ยงเสียงสนน'  
วิมานผืนลั่นกรีนกรั่นกรีน...ดับ  
โลกที่ฉันสรสร้างพังย่อยยับ  
มันเหมือนกับสายฟ้าผ่าทรงใน

บ้านของเราพังลงคงแท่ทراك  
มาลีหลากหลายพรรณาฟันไสว  
กลับกล้ายเป็นหนามแหลมเห็นบแนวใจ  
รักอาลัยท่วมท้นปนน้ำตา

กีกรนะจะรูมีคู่แล้ว  
บักใจแนวแพร่องทางข้างหน้า  
ก้วยหวังได้เคียงคู่สุวิวาร์  
อุปสรรคหนักหนา กีฟ้าพื้น

เมื่อความจริงจากเชือเหลือปรากฏ  
ฉันรันทด้อดหัวใจสัน  
ทดสอบครับเป็นที่สองรองให้คนนั้น  
ขอจะหมายเก็บรักกันขั้นร้าบแรง

วันสันสุค

วิริยา วิริยโภศต